ความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และขอบเขตการมีผลบังคับใช้ของพระราชบัญญัติ

ความมุ่งหมาย

พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ในการกำหนดกลไกในเชิงควบคุมเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของชาติ การควบคุมการทำไม้ในป่า การป้องกันการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า โดยพยายามสร้างความสมดุลแห่งสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างการแสวงหาประโยชน์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไปพร้อมกัน เพื่อให้ทรัพยากรป่าไม้ที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้น สามารถอำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชนได้อย่างเสมอภาคและยั่งยืน และเพื่อให้ประเทศไทยยังคงมีทรัพยากรป่าไม้ต่อไปจนถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน

วัตถุประสงค์

พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองไม้หวงห้ามและของป่าหวงห้าม ควบคุมการทำไม้หวงห้ามในป่า ป้องกันการลักลอบตัดฟันไม้ทำลายป่า ควบคุมการนำเคลื่อนที่ไม้และของป่า ควบคุมการแปรรูปไม้ ควบคุมการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ และป้องกันการลักลอบทำลายป่า แผ้วถางป่า ยึดถือครอบครองป่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และมีการกำหนดบทลงโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญาแก่ผู้ที่ฝ่าฝืน เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้คงอยู่อย่างยั่งยืน พร้อมกับให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ได้อย่างสมดุลตามสัดส่วนที่เหมาะสม

ขอบเขตการมีผลบังคับใช้ของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๔ เป็นต้นไป โดยใช้บังคับกับพื้นที่ทั้งหมดในราชอาณาจักรไทย